

مقاله پژوهشی

مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

دوره دهم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۰، ۹۳-۸۴

اثر عصاره مтанولی *Otostegia persica* بر سطح سرمی گلوکز و آنزیمهای شاخص عملکرد کبد در موش‌های صحرایی نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

مهدیه هدایتی^۱، ایران پورابولی^۲، مرضیه میرتاج‌الدینی^۳

دریافت مقاله: ۸۹/۳/۲۵ ارسال مقاله به نویسنده جهت اصلاح: ۸۹/۶/۱۳ پذیرش مقاله: ۸۹/۷/۲۵

چکیده

زمینه و هدف: با توجه به خاصیت آنتی‌اکسیدانی گیاه *Otostegia persica* و نقش آنتی‌اکسیدان‌ها در بهبود بیماری دیابت، در این مطالعه، اثر عصاره مтанولی این گیاه بر سطح سرمی گلوکز و آنزیمهای شاخص عملکرد کبد در موش‌های صحرایی نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین بررسی شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی، ۶۰ سر موش صحرایی نر مورد استفاده قرار گرفت. با تزریق داخل صفائی استرپتوزوتوسین (۷۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) دیابت نوع I القاء شد. قبل از تزریق و ۵ روز بعد از آن، در حالت ناشتا، به منظور تعیین سطح سرمی گلوکز و آنزیمهای شاخص عملکرد کبد، خونگیری انجام گرفت. موش‌هایی که سطح سرمی گلوکز آن‌ها بیش از ۲۵۰ میلی‌گرم بر دسی‌لیتر بود، دیابتی محسوب و به ۱۰ گروه تقسیم شدند و عصاره الکلی *O. persica* با مقادیر ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم و گلایین کلامید به مقدار ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم و ۰/۵ میلی‌لیتر آب مقطراً به مدت ۶ و ۱۴ روز به طور جداگانه با روش گاواژ دریافت کردند. بعد از طی این زمان، خونگیری انجام و سطح سرمی فاکتورهای فوق به روش اسپکتروفوتومتری تعیین شد. نتایج با آزمون‌های t زوجی و ANOVA تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: تیمار موش‌های دیابتی با عصاره *O. persica* در همه مقادیر به مدت ۶ و ۱۴ روز سبب کاهش معنی‌دار سطح سرمی گلوکز گردید ($p < 0.05$). تجویز ۶ روزه مقادیر ۱۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره میزان AST، مقادیر ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان ALT و مقدار ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان ALP سرمی را به طور معنی‌داری کاهش داد. تجویز ۱۴ روزه همه مقادیر عصاره، میزان ALP، مقدار ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان ALT و مقدار ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره میزان AST سرمی را به طور معنی‌داری کاهش داد ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: عصاره مтанولی *O. persica* دارای اثرات کاهنده گلوکز خون در موش‌های صحرایی دیابتی می‌باشد و تجویز آن نه تنها عوارض کبدی نامطلوب نداشت بلکه تا حدودی سبب بهبود عملکرد کبد نیز گردید.

واژه‌های کلیدی: دیابت ملیتوس، *Otostegia persica*، آنزیمهای کبدی، موش صحرایی

۱- کارشناس ارشد گروه آموزشی زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان

۲- (نویسنده مسئول) استادیار گروه آموزشی زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان

تلفن: ۰۳۴۱-۳۲۰۲۰۷۴، دورنگار: ۰۳۴۱-۳۲۲۲۰۳۲، پست الکترونیکی: pouraboli_i@mail.uk.ac.ir

۳- رزیدنت گروه آموزشی داخلی قلب، مرکز تحقیقات فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

عصاره مтанولی *O. persica* دارای فعالیت آنتیاکسیدانی است [۱۱].

علی‌رغم استفاده زیاد از *O. persica* اطلاعات کمی در مورد ترکیبات مؤثر ایجاد‌کننده خاصیت آنتیاکسیداتیو این گیاه وجود دارد. البته گزارشاتی در مورد خواص آنتیاکسیدانی دی‌ترپین‌ها و چربی‌های فرار *O. Fruticosa* و فلاونوئیدهای *O. limbata* در سایر گونه‌های این جنس، موجود است [۱۲]. هدف از این مطالعه، بررسی اثر عصاره مтанولی *Otostegia persica* بر سطح سرمی گلوکز و آنزیم‌های نشانگر عملکرد کبد در موش‌های دیابتی نوع I می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی، ۶۰ سر موش صحرائی نر از نژاد ویستار در محدوده وزنی ۲۰۰-۲۵۰ گرم مورد استفاده قرار گرفت. حیوانات از محل پرورش حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه شهید باهنر کرمان تهیه و در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی، ۱۲ ساعت تاریکی، دمای ۲۲-۲۴ درجه سانتی‌گراد و دسترسی کامل به آب و غذا در حیوانخانه گروه زیست‌شناسی نگهداری شدند و کلیه قوانین اخلاقی مربوط به نگهداری و کار با این حیوانات در آزمایشگاه رعایت شد.

گیاه مورد نظر از منطقه جیرفت واقع در جنوب استان کرمان جمع‌آوری و توسط گیاه‌شناسان گروه زیست‌شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان شناسایی و مورد تأیید قرار گرفت. بخش‌های هوایی آن شامل گل و سرشاخه‌ها توسط آسیاب الکتریکی خرد شد، این پودر به مدت ۴۸ ساعت در متابولیک خود شد، این پودر با استفاده از دستگاه سوکسله (ساخت ایران) انجام شد. حلال عصاره حاصله با دستگاه Rotaevaporator (مدل VV2000) ساخت شرکت Heidolf (آلمان) حذف و در نهایت توسط دستگاه فریز درایر در دمای -۵۰ درجه سانتی‌گراد خشک

مقدمه

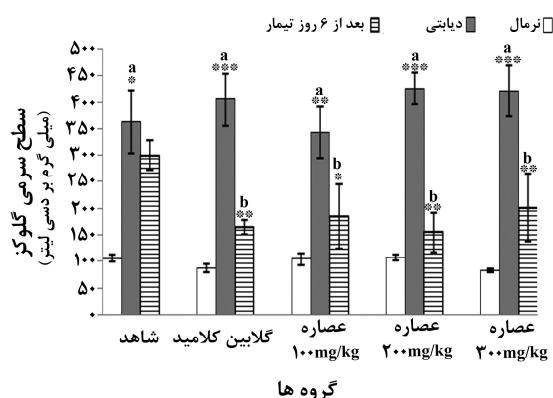
دیابت ملیتوس یکی از علل مرگ و میر در جوامع امروزی محسوب می‌شود. تعداد افراد دیابتی در جهان امروزه به ۱۵۰ میلیون نفر می‌رسد، احتمالاً این تعداد در سال ۲۰۲۵ به ۳۰۰ میلیون نفر برسد [۱]. دیابت ملیتوس با هیپرگلیسمی همراه است. هیپرگلیسمی مزمن به همراه استرس اکسیداتیو سبب اختلالاتی در چشم، اعصاب، کبد و عروق خونی می‌گردد [۲]. بنابراین، روش‌های درمان متعدد در بیماران دیابتی، سعی در برقراری سطح طبیعی گلوکز و بهبود وضعیت آنتیاکسیدانی در بافت‌های مختلف دارند [۳]. امروزه داروهای گیاهی با خاطر عوارض جانبی کمتر و ارزان‌تر بودن، بطور وسیعی در درمان بیماری‌ها به ویژه در کشورهای در حال توسعه بکار می‌روند [۴]. در طب سنتی بیشتر از ۱۲۰۰ گیاه که دارای اثرات هیپوگلیسمیک می‌باشند، به طور رایج استفاده می‌شوند اما، اثرات هیپوگلیسمیک تنها نیمی از این گیاهان به صورت تجربی مشخص شده است [۵]. گیاه گلدر (Lamiaceae) از تیره (*Otostegia persica*) در شرق آسیا می‌روید [۶].

این گیاه در جنوب ایران در استان فارس بین شیزار و چهرم و همچنین در جنوب شرقی ایران در استان سیستان و بلوچستان می‌روید [۷]. از این گیاه در طب سنتی برای درمان مalaria، تب و دیابت استفاده می‌شود [۸]. عصاره آبی بخش‌های هوایی *O. persica* خواص آنتی‌هیستامین، ضد اسپاسم و ضدآرتیت می‌باشد [۹]. عصاره هیدرو الکلی *O. persica* سندروم ترک مورفين را بهبود می‌بخشد [۱۰]. در مطالعه‌ای نشان داده شد که عصاره‌های مختلف (متanolی، اتانولی، هگزانی و کلروفرمی) *O. persica* در مقابل باکتری‌های گرم مثبت دارای اثرات ضد میکروبی می‌باشد [۷]. همچنین گزارش شده است که

اسپکتروفوتومتری با کیت‌های مربوطه انجام شد. میانگین داده‌ها در هر گروه، قبل و بعد از دریافت استرپتوزوتوسین و بعد از دریافت عصاره یا حلال آن با آزمون t زوجی مقایسه شدند. مقایسه بین گروه‌های مختلف دریافت‌کننده عصاره با آنالیز واریانس (ANOVA) یک‌طرفه و پس‌آزمون Tukey انجام و $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد. آنالیز داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۳ انجام نتایج به صورت میانگین \pm انحراف معیار گزارش گردید.

نتایج

مقایسه سطح سرمی عوامل مورد نظر در موش‌های سالم (قبل از ایجاد دیابت) با موش‌های دیابتی، نشان‌دهنده افزایش معنی‌دار گلوکز پس از القاء دیابت می‌باشد ($p < 0.05$). میانگین سطح سرمی گلوکز ناشتا در موش‌های دیابتی دریافت‌کننده مقدار ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره و گلابین کلامید به مدت ۶ و ۱۴ روز، نسبت به موش‌های دیابتی به طور معنی‌داری $p < 0.05$ کاهش یافت (نمودارهای ۱ و ۲).

نمودار ۱- اثر تجویز خوارکی مقدار مختلف *O. persica* (۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰) میلی‌گرم بر کیلوگرم) به مدت ۶ روز بر سطح سرمی گلوکز در موش‌های صحرائی دیابتی شده. ($n=6$)
 $p < 0.05$, $p < 0.01$, $p < 0.001$: $**$: $***$; a : اختلاف معنی‌دار با نرمال. b : اختلاف معنی‌دار با دیابتی.

گردید. بازده عصاره‌گیری ۱۰٪ بود. این عصاره در آب مقطراً با مقادیر مورد نظر تهیه و با روش گاواز به موش‌ها خورانده شد. با بیهودی سطحی حیوانات ناشتا (از ۱۲ ساعت قبل تحت بی‌غذایی قرار داشتند) با اتر، نمونه‌های خونی از سینوس کاورنوزای چشم حیوان، جمع‌آوری شد [۱۳]. سپس با تزریق داخل صفاقی استرپتوزوتوسین به میزان ۷۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم دیابت نوع I، القاء [۱۴] و ۵ روز پس از تزریق استرپتوزوتوسین، مجدداً نمونه‌های خونی برای اندازه‌گیری سطح سرمی گلوکز، ALT، AST، ALP جمع‌آوری شد. ضمناً میزان قند خون بلافاصله Roch Accu-check (مدل گلوكومتر (آلمان) اندازه‌گیری گردید [۱۵] و موش‌هایی که گلوکز بالای ۲۵۰ میلی‌گرم بر دسی‌لیتر داشتند، دیابتی محسوب [۱۶] و به ۱۰ گروه ۶ تالی تقسیم شدند:

۱- موش‌های دیابتی که به آن‌ها ۰/۵ میلی‌لیتر حلال عصاره (آب مقطراً) به مدت ۶ و ۱۴ روز خورانده شد (دو گروه شاهد).

۲- موش‌های دیابتی که به آن‌ها گلابین کلامید به مقدار ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم به مدت ۶ و ۱۴ روز خورانده شد (دو گروه کنترل مثبت).

۳- موش‌های دیابتی که به آن‌ها عصاره متانولی *O. persica* کیلوگرم به طور جداگانه به مدت ۶ و ۱۴ روز خورانده شد (۶ گروه تیمار).

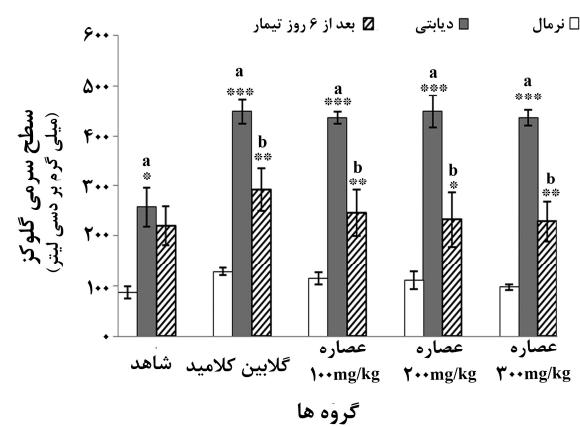
پس از ۶ و ۱۴ روز، موش‌ها در حالت ناشتا با اتر بی‌هوش شده و سر موش‌ها توسط گیوتین قطع، و از ورید گردنی آن‌ها خون‌گیری شد [۱۶]. سرم نمونه‌های خون جمع‌آوری شده، جدا گردید و در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

اندازه‌گیری گلوکز، ALT، AST و ALP سرم با اتوانالیزور (Technicon) مدل RA-1000) به روش

میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره به مدت ۶ روز سطح سرمهی AST، مقادیر ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان ALT و مقدار ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم میزان سرمهی را به طور معنی‌دار ($p < 0.05$) نسبت به گروه دیابتی کاهش داد (جدول ۱).

تجویز همه مقادیر عصاره به مدت ۱۴ روز سطح سرمهی ALP، مقادیر ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم سطح سرمهی ALT و مقدار ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره سطح سرمهی AST را به طور معنی‌دار ($p < 0.05$) در موش‌های دیابتی کاهش داد (جدول ۲).

تجویز گلابین کلامید به مدت ۶ و ۱۴ روز در موش‌های دیابتی سطح سرمهی گلوکز را کاهش داد (نمودارهای ۱ و ۲) ولی سبب تغییر معنی‌داری بر سطح سرمهی AST و ALP نگردید. (جدول‌های ۱ و ۲).

نمودار ۲ - اثر تجویز خوارکی مقادیر مختلف ($0\text{--}100\text{--}300$ میلی‌گرم بر کیلوگرم) و گلابین کلامید (۰۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم) به مدت ۱۴ روز بر سطح سرمهی گلوکز در موش‌های صحرایی دیابتی شده. ($n=6$).

$p < 0.001$; $p < 0.005$; $p < 0.01$; a : اختلاف معنی‌دار با نرمال.

b : اختلاف معنی‌دار با دیابتی.

دیابت سبب افزایش معنی‌دار سطح سرمهی ALT و ALP گردید و تجویز مقادیر ۱۰۰ و ۳۰۰ AST و ALP نگردید. (جدول‌های ۱ و ۲).

جدول ۱- مقایسه میانگین و انحراف معیار مقادیر ALT و AST سرمهی (۶ روزه) در گروه‌های مختلف

گروه‌ها	متابولیت			
	ALP (IU/L)	ALT (IU/L)	AST (IU/L)	
نرمال	۲۰۹±۱۸/۲۲	۸۳/۷۵±۵/۳۱	۱۴۵/۵±۷/۲۷	
دیابتی	a* ۳۵۵/۷۵±۳۲/۱۱	a** ۱۸۰/۵±۴/۱۱	a* ۱۹۶±۲۰/۳۱	شاهد
دیابتی+آب مقطّر	۳۹۰/۷۵±۲۵/۳۳	۱۹۸/۵±۳۹/۰۱	۲۱۸/۲۵±۳۴/۶۹	
نرمال	۱۸۵/۴۲±۲۶/۷۷	۷۶/۷±۴/۹۵	۱۴۲±۹/۱۸	
دیابتی	a** ۴۲۳/۱۴±۴۷/۶۶	a** ۱۴۷/۵۷±۲۵/۴۴	a*** ۲۵۱/۸۵±۲۸/۵۲	کنترل مثبت
دیابتی+گلابین کلامید	۴۷۷±۳۹/۷۶	۱۹۲/۷۱±۳۷/۶۵	۳۰۱/۴۲±۳۲/۹۵	
نرمال	۱۸۹/۶۶±۴۲/۸۸	۷۹/۱۶±۵/۳۱	۱۴۰±۲۴/۰۲	
دیابتی	a** ۴۹۷±۴۷/۶۰	a* ۱۸۳/۸۳±۲۷/۴۸	a** ۲۸۷/۸۳±۵۳/۵۹	تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره
دیابتی+عصاره	۴۵۶/۳۳±۳۲/۱۹	۲۱۵/۵±۴۲/۳۵	b* ۲۲۹/۱۶±۲۵/۱۱	
نرمال	۲۱۰/۸۵±۳۴/۵۰	۹۲/۲۸±۲۷/۵۸	۱۶۸/۲۸±۱۶/۲۲	
دیابتی	a** ۴۷۵/۷۱±۴۹/۲۵	a** ۱۵۳/۷۱±۲۸/۷۶	a* ۲۲۶±۳۱/۶۰	۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره
دیابتی+عصاره	۴۱۰/۱۴±۵۷/۶۴	b* ۱۲۴/۲۸±۲۱/۱۴	۲۰۵/۴۲±۳۰/۸۷	
نرمال	۱۷۸/۳۳±۱۰/۸۸	۷۶/۳۳±۷/۸۵	۱۲۸/۳۳±۱۵/۱۸	
دیابتی	a** ۴۲۶/۸۳±۴۸/۰۴	a* ۱۸۷/۳۳±۴۲/۴۶	a* ۲۵۰/۳۳±۴۲/۲۶	۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم عصاره
دیابتی+عصاره	b* ۳۴۳±۲۵/۳۸	b* ۱۲۶/۶۶±۲۹/۸۰	b* ۱۶۵/۳۳±۳۰/۶۶	

a: اختلاف معنی‌دار با نرمال b: اختلاف معنی‌دار با دیابتی

$p < 0.001$; $p < 0.005$; $p < 0.01$; $p < 0.05$.

جدول ۳ - مقایسه مقادیر *ALP* و *ALT* و *AST* سرمی (۱۳ روزه) در گروه‌های مختلف.

گروه‌ها	متابولیت	AST (IU/L)	ALT (IU/L)	ALP (IU/L)	انحراف معیار \pm میانگین
	نرمال	۱۵۵/۶ \pm ۱۴/۲۴	۸۴/۲۰ \pm ۵/۶۸	۱۷۹/۲۰ \pm ۱۹/۷۹	انحراف معیار \pm میانگین
دیابتی	شاهد	۲۵۰/۲۰ \pm ۳۱/۸۱	۱۷۶/۸ \pm ۹/۷۴	۳۸۷/۲۰ \pm ۲۷/۲۴	^{a**}
دیابتی+آب مقطر		۲۶۴/۴۰ \pm ۱۹/۹۵	۱۸۸/۲۰ \pm ۷/۰۴	۴۱۲/۲۰ \pm ۲۷/۱۵	
نرمال		۱۴۳/۷۱ \pm ۸/۸۴	۷۶ \pm ۴/۱۰	۱۹۰/۱۴ \pm ۴۸/۱۸	
دیابتی	کنترل مثبت	۲۵۴ \pm ۳۲/۹۵	۱۶۴/۷۱ \pm ۲۶/۹۰	۴۸۱/۷۱ \pm ۴۷/۲۱	^{a**}
دیابتی+گلابین کلامید		۲۳۲/۱۴ \pm ۴۰/۶۷	۲۰۹/۸۵ \pm ۱۱/۰۴	۵۴۶/۴۲ \pm ۶۷/۶۷	
نرمال	تیمار ۱۰۰ میلی گرم	۱۲۰/۵۷ \pm ۱۳/۵۰	۶۷ \pm ۸/۷۳	۲۱۷/۴۲ \pm ۴۹/۲۶	
دیابتی	بر کیلوگرم عصاره	۲۳۵ \pm ۴۰/۹۱	۲۲۰/۸۵ \pm ۱۷/۵۵	۴۲۱/۷۱ \pm ۳۲/۷۳	^{a**}
دیابتی+عصاره		۲۷۱/۴۲ \pm ۴۷/۷۸	۲۱۱/۱۴ \pm ۲۱/۱۳	۳۰۰/۳۳ \pm ۳۵	^{b*}
نرمال	۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم عصاره	۱۳۵/۶۶ \pm ۱۱/۶۲	۷۸/۶ \pm ۲۹/۰۱	۲۱۹/۳۳ \pm ۴۵/۱۴	
دیابتی		۲۲۳/۶۶ \pm ۲۲/۳۶	۱۸۳/۶۶ \pm ۱۴/۱۲	۴۶۷/۱۶ \pm ۵۰/۸۱	^{a***}
دیابتی+عصاره		۲۲۰/۱۶ \pm ۲۷/۰۱	۲۰۸/۵ \pm ۱۵/۷۷	۲۹۸/۳۳ \pm ۲۴	^{b*}
نرمال	۳۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم عصاره	۱۵۱/۱۶ \pm ۲۴/۲۹	۷۱ \pm ۱۱/۶۲	۲۰۸/۸۳ \pm ۶۰/۲۸	
دیابتی		۲۳۹/۳۳ \pm ۲۲	۲۱۰ \pm ۲۳/۶۶	۴۵۲/۱۰۶ \pm ۵۷/۴۲	^{a**}
دیابتی+عصاره		۱۸۸/۸۳ \pm ۱۲	۱۵۲ \pm ۱۹/۷۱	۲۰۶/۱۶ \pm ۴۴/۰۹	^{b*}

a: اختلاف معنی دار با نرمال *b*: اختلاف معنی دار با دیابتی نوع آزمون: ANOVA و *t* زوجی
 $p < 0.05$, $p < 0.01$, $p < 0.001$, $p < 0.0001$

هرمونی) ایجاد می شود [۱۶]. نتایج این تحقیق نشان داد موش های دیابتی شده با استرپتوزوتو سین دچار افزایش سطح سرمی گلوکز می شوند. گزارش شده است عوامل مختلف ژنتیکی، محیطی، متابولیکی [۱۷] و لنفوسيت های مهاجم در دیابت نوع I سبب تخریب سلول های بتا پانکراس

افزایش گلوکز خون در دیابت ملیتوس، در نتیجه مصرف انک گلوکز توسط سلول ها، به دلیل اختلال در سازو کارهای انتقال گلوکز به درون سلول ها، یا تولید بیش از اندازه گلوکز (عدم کنترل گلوکونئوژنز به دلیل اختلال

بحث

زیادی وجود دارد [۲۴] و توانایی برداشت رادیکال‌های آزاد گزانتین سوپراکسید و گزانتین اکسید را دارا می‌باشد [۱۶]. مصرف این فلاونوئید در بهبود آب مروارید مفید است [۲۵]. مشتقات مونوتترپن در گل‌های *O. persica* ترکیبات مهم دیگری هستند که توانایی جمع‌آوری رادیکال‌های سوپراکسید و هیدروکسیل را دارند. عوامل آنتی‌اکسیدانی در عصاره مтанولی *O. persica* ممکن است سبب ترمیم جزایر لانگرهانس و افزایش ترشح انسولین گرددند. کبد یکی از اندام‌های مهم در تنظیم غلظت گلوکز خون می‌باشد. تخریب کبد توسط مواد سمی مشکلات مهمی را به بار می‌آورد [۱۶]. نتایج این تحقیق نشان داد که تزریق استرپتوزوتوسین سبب بهم خوردن اعمال کبد و در نتیجه افزایش سطح سرمی ALT، AST و ALP در موش‌های صحرایی دیابتی می‌گردد. ترانس آمینازها در شرایط طبیعی در غلظت پایین در سرم وجود دارند. زمانی که کبد دچار اختلال می‌شود، آسیب در نفوذپذیری غشای سلول‌های کبدی منجر به سرمازیر شدن این آنزیم‌ها از سلول کبدی به داخل خون می‌گردد، در نتیجه ورود این آنزیم‌ها به خون، سطح این آنزیم‌ها در سرم بالا می‌رود [۲۶]، بالا رفتن این آنزیم‌ها در دیابت، گویای آسیب کبدی در نتیجه هیپرگلیسمی است [۲]. تحقیقات مختلف نشان می‌دهند که در دیابت رادیکال‌های فعال اکسیژن سبب آسیب کبد و آپوپتوز سلولی می‌شوند [۱۸] بیماری‌های التهابی در گیرکننده سلول‌های کبدی منجر به افزایش سطح سرمی ALT و AST می‌گردد. استرپتوزوتوسین نقش مهمی در بهم خوردن اعمال کبد و در نتیجه افزایش سرمی این آنزیم‌ها دارد. تجویز یکسری از گیاهان مثل سیر به موش‌های دیابتی باعث کاهش سطح سرمی این آنزیم‌ها گردید [۱۴]. کورستین موجود

می‌گرددند. در نتیجه سطح سرمی انسولین دچار کاهش شده و هیپرگلیسمی رخ می‌دهد [۱۸]. با کروماتوگرافی، دو ترکیب از عصاره مtanولی بخش‌های هوایی *O. persica* جدا شده است که این دو ترکیب دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی قابل مقایسه با بوتیل هیدروکسی آنیزول و α توکوفرول می‌باشند. این ترکیبات فعال Quercetin و Morin نام دارند [۱۲]. قادر است *O. persica* ترشح انسولین را افزایش دهد [۱۸] احتمالاً مانند برخی از گیاهان، اثر هیپوگلیسمیک خود را از طریق افزایش آزادسازی انسولین انجام می‌دهد [۴]. یکسری از گیاهان با مهار آنزیم α گلوکوزیداز روده‌ای سبب کاهش جذب کربوهیدرات‌ها از روده و در نتیجه کاهش قند خون می‌شوند [۱۴] اما، *O. persica* مهار این آنزیم را ندارد [۱۹]. استرپتوزوتوسین آنتی‌بیوتیکی است که سبب افزایش تولید رادیکال‌های آزاد و کاهش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانت می‌شود [۲۰]. پژوهش‌های متعدد نشان می‌دهند که تیمارهای آنتی‌اکسیدانت، عوارض دیابت را کاهش داده و در بهبود آسیب‌های عصبی محیطی و طبیعی کردن عملکرد اندوتلیوم نقش دارد [۲۱]، اثرات آنتی‌اکسیدانی در برخی از گیاهان که حاوی ترکیبات فلاونوئید، فنول، اسیداسکوربیک و توکوفرول می‌باشند، گزارش شده است [۳]. آنتی‌اکسیدان‌های پلی‌فنولی موجود در برخی گیاهان در بهبود عوارض ناشی از دیابت مفید هستند [۱۶].

به طور کلی، فلاونوئید Morin توانایی جمع‌آوری رادیکال‌های هیدروکسیل و سوپراکسید را داراست [۲۲] و اثرات آنتی‌اکسیدانی، آنتی‌آلرژیک، ضدالتهاب، Quercetin، ضدموتابسیون و ضدسرطانی دارد [۲۳]. آنتی‌اکسیدان قوی است که در سیب، پیاز و چای به میزان

عوارض نامطلوب کبدی نداشت، بلکه تا حدودی سبب بهبود عملکرد کبد نیز گردید.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از آقای سیدمنصور میرتاجالدینی و خانم دکتر فرخنده رضانژاد متخصصین علوم گیاهی که در جمع‌آوری و شناسایی گیاه مورد مطالعه مساعدت نمودند، همچنین از معاونت پژوهشی دانشگاه شهید باهنر کرمان که حامی مالی این مطالعه بوده است، قدردانی به عمل می‌آید.

در *O. persica* دارای توانایی تحریک دفع صفرا و حفاظت کبدی می‌باشد [۲۴]. احتمالاً عصاره گیاه *O. persica* به دلیل داشتن ترکیبات آنتی‌اکسیدان سبب کاهش سطح سرمی این آنزیم‌ها می‌شود.

نتیجه‌گیری

تجویز عصاره گیاه *O. persica* به مدت ۶ و ۱۴ روز، دارای اثر کاهنده گلوکز خون در موش‌های صحرایی دیابتی می‌باشد. مصرف این گیاه در این مدت نه تنها

References

- [1] Scoppola A, Monteechi FR, Mezinger G, Lala, A. Urinary mevalonate excretion rate in type 2 diabetes: role of metabolic control. *Atherosclerosis* 2001; 156(2): 357-61.
- [2] Li M, Smee JJ, Ding W, Crans DC. Anti-diabetic effects of sodium 4-amino-2,6-dipicolinatodioxo_vanadium (V) dihydrate in streptozotocin-induced diabetic rats. *J Inorg Biochem* 2009; 103(4): 585-9.
- [3] Li XM, Li XL, Zhou AG. Evaluation of antioxidant activity of the poly saccharides extracted from *Lycium barbarum* fruits in vitro. *Europ Polymer J* 2007; 43(2): 488-97.
- [4] Chhetri DR, Parajuli P, Subba GC, Antidiabetic plants used by Sikkim and Darjeeling Himalayan tribes India. *J Ethnopharmacol* 2005; 99(2): 199-202.
- [5] Yaniv Z, Bachrach U. Hand book of medicinal plants. London: Crc Press, 2005; p: 385-8.
- [6] Mozafarian V, Dictionary of the names of Iranian plants, Iran, Tehran, Farhang moaser, 1998; p: 387. [Farsi]
- [7] Asghari G, Nourallahi H, Havaie SA. Antimicrobial activity of *Otostegia Persica* Boiss, extracts. *Pharmaceutical Sciences* 2006; 1(1): 53-8.
- [8] Ayatollahi SAM, Kobarfard F, Asgarpanah J, Choudhary MI. Antiglycation activity of *Otostegia persica* (Burm.) Boiss. *Afr J Biotechnol* 2010; 9(24): 3645-48.
- [9] Ghahraman A. Color atlas of Iranian Flora. Research Institute of Forests and Rangelands publishing 1996; 9: 3071.
- [10] Hajhashemi V, Rabbani M, Asghari GR and Karami Sarvi Z. Effects of *Otostegia persica* (Burm) boiss on morphine withdrawal syndrome in mice. *Iranian J Pharmaceut Res* 2004; 3: 30-5

- [11] Sharififar F, Yassa N, Shafiee A. Antioxidant activity of *Otostegia persica* (Labiatae) and its constituents. *Iranian J Pharmaceutical Res* 2003; 2: 235-9.
- [12] Sharififar F, Mozaffarian V, Moradkhani S. Comparison of antioxidant and free radical scavenging activities of the essential oils from flowers and fruits of *Otostegia Persica* Boiss. *Pak J Biolo Sci* 2007; 10(21): 3895-9.
- [13] Udayakumar R, Kasthuriengan S, Mariashibu TS, Rajesh M, Anbazhagan VR, Kim SC. Hypoglycaemic and hypolipidaemic effects of withania somnifera root and leaf extracts on alloxan-induced diabetic rats. *Int J Mol Sci* 2009; 10(5): 2367-82.
- [14] Eidi A, Eidi M, Esmaili E. Antidiabetic effect of garlic (*Allium sativum L.*) in normal and streptozotocin -induced diabetic rats. *Phytomedicine* 2006; 13(9-10): 624-9.
- [15] Ghys T, Goedhuys W, Spincemaille K, Gorus F, Gerlo E. Plasma –equivalent glucose at the point of care: evaluation of Roche Accu-Chek Inform and Abbott Precision PCx glucose meters. *Clin Chim Acta* 2007; 386(1-2): 63-8.
- [16] Li XM. Protective effect of *Lycium barbarum* polysaccharides on streptozotocin -induced oxidative stress in rats. *Int J Biol Macromol* 2007; 40(5): 461-5.
- [17] Lewis GF, Carpentier A, Adeli K, Giacca A. Disordered fat storage and mobilization in the pathogenesis of insulin resistance and type 2 diabetes. *Endocr Rev* 2002; 23(2): 201-29.
- [18] Khaki AA, Khaki A, Nouri M, Ahmadi HR, Rastegar H, Rezazadeh Sh, et al. Evaluation effects of quercetin on liver apoptosis in streptozotocin induced diabetic rat. *J Med Plants* 2009; 8: 71-8.
- [19] Gholamhoseinian A, Fallah H, Sharififar F, Mirtajaddini M. The inhibitory effect of some Iranian plants extracts on the alpha glucosidase. *Iranian J Basic Med Sci* 2008; 11(1): 1-9.
- [20] Foreston WC, Tedesco FJ, Starnes EC, Shaw CT. Marked elevation of serum transaminase activity associated with extrahepatic biliary tract disease. *J Clin Gastroenterol* 1985; 7(6): 502-5.
- [21] Cho SY, Park JY, Park EM, Choi MS, Lee MK, Jeon SM, et al. Alteration of hepatic antioxidant enzyme activities and lipid profile in streptozotocin-induced diabetic rats by supplementation of dandelion water extract. *Clinica Chimica Acta* 2002; 317(1-2): 109-17.
- [22] Subash S, Subramanian P. Effect of morin on the levels of circulatory liver markers and redox status in experimental chronic hyperammonaemic rats. *Singapore Med J* 2008; 49(8): 650-5.
- [23] Tanaka T, Kawabata K, Kakimoto M, Makita H. Modifying effects of a flavonoid morin on azoxymethane-induced large bowel tumorigenesis in rats. *Carcinogenesis* 1999; 20(8): 1477-84.
- [24] Wang L, Lee IM, Zhang S, Blumberg JB, Buring JE, Sesso HD. Dietary intake of selected flavonols, flavones, and flavonoid-rich foods and risk of cancer in middle-aged and older women. *Am J Clin Nut* 2009; 89 (3): 905-12.

- [25] Cornish KM, Williamson G, Sanderson J. Quercetin metabolism in the lens: role in inhibition of hydrogen peroxide induced cataract. *Free Radic Biol Med* 2002; 33(1): 63-70.
- [26] Rosenkranz GK. Modeling laboratory data from clinical trials. *Computational Statistics and Data Analysis* 2009; 53: 812-9.

The Effect of Methanolic Extract of *Otostegia persica* on Serum Levels of Glucose and Liver Function Enzymes in Streptozotocin -Induced Diabetic Male Rats

M. Hedayati¹, I. Pouraboli², M. Mirtajaddini³

Received: 15/06/10

Sent for Revision: 04/09/10

Received Revised Manuscript: 17/10/10

Accepted: 31/10/10

Background and Objectives: With respect to antioxidant effects of *Otostegia persica* and the role of antioxidant agents in the treatment diabetes mellitus, in this study the effect of methanolic extract of *Otostegia persica* on the serum levels of glucose and liver function enzymes was investigated in diabetic male rats.

Materials and Methods: In the experimented study, type-I diabetes was induced in male rats by the injection of 70 mg/kg, i.p of streptozotocin. Blood samples were collected from rats for measuring glucose, ALT, AST and ALP in two occasions; 1- before inducing diabetes, 2- five days after streptozotocin injection. Diabetes was confirmed in rats if FBS level was above 250 mg/dL. Diabetic rats were divided into 10 groups received 100, 200 and 300 mg/kg extract, glibenclamide (600 µg/kg) and distilled water (0.5 mL) daily for 6 and 14 days individually by gavage. After 6 and 14 days rats were sacrificed and serum levels of above factors were measured by spectrophotometry.

Results: Administration of all doses of *O. persica* extract daily for 6 and 14 days decreased significantly the FBS serum level, significantly ($p<0.05$). Administration of extract for 6 days, at doses 100 and 300 mg/kg decreased significantly AST, at doses 200 and 300 mg/kg decreased ALT and only at dose 300 mg/kg decreased ALP serum levels. Administration of extract for 14 days at all doses decreased significantly ALP, at doses 200 and 300 mg/kg decreased ALT and only at dose 300 mg/kg decreased significantly AST serum levels ($p<0.05$)

Conclusion: *O. persica*. metanolic extract reduces the serum level of glucose in diabetic rats significantly. Based on our results, not only *O. persica* has no side effect regarding the function of liver, but also imporves this function.

Key words: Diabetes mellitus, *Otostegia persica*, Liver enzymes, Rat

Funding: This research was funded by Shahid Bahonar University of Kerman.

Conflict of interest: None declared.

Ethical approval: This study followed principles in the Declaration of Helsinki.

How to cite this article: Hedayati M, Pouraboli I, Mirtajaddini M. The Effect of Methanolic Extract of *Otostegia persica* on Serum Levels of Glucose and Liver Function Enzymes in Streptozotocin -Induced Diabetic Male Rats. *J Rafsanjan Univ Med Sci* 2011; 10(2): 84-93. [Farsi]

1- MSc, Dept. of Biology, School of Sciences, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

2- Assistant Prof., Dept. of Biology, School of Sciences, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Corresponding Autor, Tel: (0341) 3222032, Fax: (0341) 3222032, E-mail: pouraboli_i@mail.uk.ac.ir

3- MD, in Medicine, Physiology Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran